

Татко ми е мене храбрий ни войвода (2)

Плачи татко и пр.

Братя ми сж mine моитѣ пищови (2)

Плачи братко и пр.

Стара Планина.

Пустата Стара-планина,
Зимѣ и лѣтѣ все пълна.
Зимѣ е пълна съ овчари,
Лѣтѣ съ млади юнаци. —
Подъ всяко дърво и юнакъ,
До всякой камъкъ и байрякъ.
Вървеше, че кой вървеше:
Стефанъ Караджа отъ Тулча.
Вториятъ бѣше вървеше;
Хаджи Димитъръ отъ Сливенъ,
Третиятъ бѣше вървеше:
Бабаджанъ Филипъ войвода.
Стефанъ Димитру думаше:
„Братко ле, Хаджи Димитре,
Лошавъ съмъ съня сънувалъ,
Да ли е на зло, на добро,
Или на гладни години.“
Х. Димитръ Стефану думаше:
„Стефане, млада войводо,
Всичко е брате на добро.“
Дордѣ си дума издума,
И потеря ги дофтаса.
Бюлюкъ бashi думаше:
„Сюймени, млади турчета,